

І чужому научайтесь,
Свого не чурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 18 жовтня, 1966

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР СКАРБУ ГЕНРІ ФАВЛЕР переслав президентові Джансону звіт про те, що економіка ЗДА є здоровою й сильною і зможе задоволювати всі потреби цієї країни внаслідок війни у В'єтнамі, не потребуючи жадних обмежень на внутрішньому ринку. Фавлер гадає, що не було б жадної економічної знижки, коли б нагло закінчилася війна у В'єтнамі. Але секретар скарбу перестерігає проти збільшення ціни на товари та рекомендує не вимагати завеликого збільшення заробітних платень. Коли б з'явилися поважніші признаки інфляції, то треба її поборювати збільшенням податків, зменшенням бюджету та відповідною фінансовою політикою.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ОСКАРЖУЮТЬ ДЖАНСОНА в тому, що він свідомо невірно говорить про становище республіканських членів Конгресу в справі соціального забезпечення. Голова Крайового Республіканського Комітету Рей С. Білліс вислав листа зі скаргами на президента Джансона до Комітету в справах чесних практик у виборчій кампанії. В цьому листі говориться про те, що президент Джансон свідомо представляє республіканських членів Конгресу як ворогів системи соціального забезпечення та медичної опіки для старших осіб. Білліс стверджує, що республіканці підтримували і закон про соціальне забезпечення і про медичну опіку в рамках цього забезпечення.

ЩОРАЗ ЯСНІШИЙ СТАЄ ТОЙ ФАКТ, що міністерський губернатор Джордж Ромні старатиметься про номінацію на республіканського кандидата на президента в 1968-му році. Сам Ромні про це нічого не говорить, але його найближчі співробітники зі стейтвого Капітолія в Лейнсігу не роблять із цього жадної таємниці. Ромні недавно їздив до стейту Індіана, щоб там вести виборчу кампанію в користь свого давнього приятеля конгресмена Чарльза А. Галлека. Ромні був в 1964-му році проти номінації Голдвотера на кандидата на президента, а Галлек був за Голдвотера. Галлек хвалив Ромні, називаючи його „великим американцем, великим республіканцем і великим державним мужем“.

В НЬО ЙОРКУ ПІДЧАС ПОЖЕЖИ на долині міста при 23-ій вулиці згинули 12 членів пожежної сторожі під час гашення пожежі, яка знищила кілька будинків. Нагло завалилася повала в одному будинку, і прикрила 12 пожежників, які були там. Досі вдалося витягнути два трупи, а доля 10-ох пожежників ще була невідомою вранці 18-го жовтня, але гадають, що всі вони загинули. На місці пожежі був кілька годин посадник міста Джан Ліндсей та комісар пожежної сторожі. Повала завалилася внаслідок експлозії в пивниці. Причини цього невідомі.

СЕНАТОРКА МОРІН В. НЮБЕРГЕР із Орегону заявила, що вона тому не старастя про перевірби на свій поєт, що їй має грошей на виборчу кампанію, на яку в її малому стейті треба б найменше 250,000 доларів. Вона промовляла на прийнятті в Крайовому Жіночому Пресовому Клубі у Вашингтоні і сказала, що виборча кампанія одного сенатора у великому стейті коштує мільйони доларів. На думку цієї сенаторки це принижувє кандидата старастя про збірку фондів на виборчу кампанію, і тому так мало жінок працює в Конгресі. Коли пані Нюбергер залишить Сенат при кінці цієї сесії, то в Сенаті залишиться тільки одна сенаторка — Маргарет Чейс Смит із стейту Мейн.

У СВІТІ

ПРОПАГАНДИСТИЧНИЙ АПАРАТ У КОМУНІСТИЧНОМУ КИТАЙ ГОСТРО НАТАВРУВАВ минулотижневі відвідини совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика у президента Джансона, назвавши це „стидом і ганьбою“. Китайські комуністи вбачають у самому факті конференції президента Джансона з Громиком доказ, що Совєти „злігуються“ разом з Америкою проти Північного В'єтнаму та міжнародного комуністичного руху.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АДАМ МАЛІК ПРИЛЕТІВ з відвідинами до Москви. Головна ціль його подорожі — просити Москву, щоб вона не налягала на швидкому звороті одного більйона дол., що його Індонезія завинила Совєтам, головно за достави зброї. Водночас, Малік переговорив про ситуацію у В'єтнамі у зв'язку з можливістю, що Індонезія стане посередником у тамошньому замирненні. З Москви Малік поїде до Праги й, мабуть, інших столиць соціалістичних країн.

ФОНД ДОПОМОГИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ АРАБСЬКИМ ВТКАЧАМ З ПАЛЕСТИНИ МАС ДЕФІЦИТ на наступний рік — ствердив у своєму звідомленні до Об'єднаних Націй генеральний комішнер для того фонду Лоренс Майкелмор. Число арабських втікачів, які живуть у таборах в Йорданії, Лівані, Сирії і в обширній пустині Гази дійшло вже до 1,318,000 осіб внаслідку природного приросту. Названий діяч стверджує, що існування тих таборів і проблеми арабських втікачів з колишньої Палестини, теперішнього Ізраїлю, становить поважну загрозу для миру на Середньому Сході, бо всі ті втікачі бажаної пісти на Ізраїлі.

В ЯПОНІ ПОСТАВ З'ЄДНАННІ ОПОЗИЦІЙНИЙ ФРОНТ всіх партій, включно з комуністичною, проти теперішнього уряду прем'єра Ейсако Сата. Головна партія соціалістів вимагає розв'язання парламенту і розписання нових виборів. Вправді Ліберально-демократична партія прем'єра Сата має абсолютну більшість у парламенті, але урядові значно пошкодило кілька скандалів, між іншими такі, до яких були причетні міністри хліборобства й транспорту.

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Д-Р ГЕРГАРД ШРЕДЕР під час свого перебування в Атеніх погодився у принципі, що Західна Німеччина дасть відшкодування грецьким жидам за втрачені й шкідливі, заподіяні їм під час окупації Греції німецькими військами в р.р. 1941-1944. У тому часі згинуло 44,000 жидів з-посеред 60,000, які були в Греції. Західна Німеччина заплатила була вже Греції 32,500,000 дол., „моральної репарації“. Грецькі жиди зголосили 1,400 скарг разом на 37,500,000 дол.

ПОЛЬСЬКИЙ КАРДИНАЛ СТЕФАН ВІШНІНСЬКИЙ БУВ У МИНУЛУ НЕДІЛЮ у Вроцлаві, столиці колишнього німецького шлеску Бресляв, і разом з 50 польськими єпископами відправив урочисту Богослужбу. 100,000 поляків овадіно вітали його, манифестуючи свою солідарність з кардиналом, який має затяжний конфлікт з урядом Гомулки.

Конгрес цього тижня закінчує другу сесію

Вашингтон. — 89-ий Конгрес цього тижня хоче закінчити працю, щоб його члени могли вести виборчу кампанію, бо вибори відбудуться 8-го листопада. Провідник демократичної більшості в Сенаті сенатор Майк Менсфілд заявив, що друга сесія може закінчитися вже в четвер, 20-го жовтня, а найпізніше в суботу 22-го жовтня. Президент Джансон минулого року обіцяв, що Конгрес в цьому році зможе закінчити працю ще перед червнем, а тепер Уряд надіслав до Конгресу стільки законопроектів, що в половині жовтня не можна закінчити працю, бо не вичерпана програма. Конгрес буде старатися вирішити найважливіші проекти, а решту відложити до найближчого року для 90-го Конгресу. Конгрес вже відложив такі проекти: про чотирирічну каденцію конгресменів, про зміну вибору Президента ЗДА, про контроль над торгівлею зброєю, про самоврядування для Дистрикту Колумбії, про регуляцію рик та численні інші проекти. Конгресові конференції мають вирішити численні проекти, прийняті Сенатом і Палатою Репрезентантів в різних редакціях.

В землетрусі в Перу згинуло 20 осіб, сотки осіб поранених

Ліма, Перу. — 17-го жовтня столицю Перу навістив сильний землетрус, який спричинив в цьому місті і в сусідньому порті Каліаю смерть 20-ох осіб, викликав паніку та матеріальне знищення. Можливо, що число жертв в людях збільшиться, коли будуть докладні дані з околиць столиці. В двох церквах згинуло 14 осіб, коли завалилася частина повали під час вечірніх богослужень. Згинуло і невідомо досі число дітей. Сотки осіб шукали помочі в шпиталях, бо були поранені шклом та спадаючими з до-

Іван Нокольський обраний на члена езекутиви Братського Конгресу стейту Нью Джерзі

Езекутивний Комітет Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі. Сидять у першому ряду: Гелен С. Волд — секретар і касир, Іван Бабушка — президент, Степан Коцільський — заст. президента. В другому ряду від ліва: Іван Масич — б. президент, полк. Гартнет, Іван Кокольський і Теодор Соха — члени Езекутиви.

Атлантик Сіті. — Тридцять третій річний загальний збори Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі, які відбулися тут в суботу, 15-го жовтня, вибрали у склад Езекутивного Комітету головного касира УНСоюзу Івана Кокольського. На президента Конгресу був обраний дотеперішній заступник президента Іван Бабушка, представник Словацького Гімнастичного Союзу „Сокол“.

В діловій частині Конгресу виголосив реферат на тему інвестування економіст Фрідман Дін Віттер і Ко. з Нью Йорку, Сенслад К. Мерріфілд, про вступ якого постарався гол. прелідник УНСоюзу Йосип Лисогір при співпраці представника цієї фірми, українця, Василя Мудрейка.

Після реферату відбулася оживлена дискусія над питаннями теперішнього стану економіки ЗДА та над інвестиціями братських установ, в якій взяли участь між іншими І. Лисогір й І. Кокольський.

Йосиф Лисогір, як голова Комітету Зв'язків Братського Конгресу Стейту Нью Джерзі, вів у вівторок про вштанування святочного відзначення Братського Тижня, що його проголосив губернатор Річард Гюз, та відвідини і розмови із комісарем деп. забезпечення і банківництва стейту Н. Дж.

ПРЕЗИДЕНТ ЗНАХОДИТЬСЯ В ПОДОРОЖІ НА ДАЛЕКИЙ СХІД

Гонолюлю. — Президент Джансон прилетів в понеділок 17 ч. м. до Гонолюлю, де мав переночувати й вранці наступного дня відлетіти до Паго Паго в архелагу Самоанських островів, а відтіль до Нової Зеландії. Лет з Вашингтону до Гаваї тривав 10 годин, а прилетів туди — подорожні знайшли різницю на дальших 6 годин. Перед своїм відлітом Президент пригадав ще раз, що він у цій своїй подорожі ревізитус державних лідерів, які відвідали були його у Вілому Домі. На Манільській конференції, заявив Президент, розглянуть стан воєнних операцій у В'єтнамі, але головну увагу присвятять „дипломатичній, конструктивній сторінці проблеми В'єтнаму. Ми повинні шукати спільно способів, які довели б нас до почесного миру в можливо найкоротшому часі“. У Гонолюлю Президент і його дружина були предметами традиційного прийняття обою їм закинули на шию вінки з квітами та вітали танками босонігих дівчат на вулицях. У Гонолюлю Президент виголосив велику промову в Східно-західному Центрі, в якій він поважну частину присвятив потребам студій азіатського Сходу та західно-східних відносин. Що стосується своєї теперішньої подорожі, то Президент перестерігає, щоб не сподіватися від нього і його подорожі ніякого чуда. Президент заявив, що не буде ані засадничої зміни у способі ведення В'єтнамської війни ані якоїсь сконкретизованої нової мирової форми. Президент знову повторив бажання Америки

Совети змінюють дещо свою позицію щодо розмов про мир у В'єтнамі

Лондон. — Бритійський міністер закордонних справ Джордж Браун, вернувшись з Нью Йорку до Лондону, твердив, що Совєтський Союз натякнув на можливість зграти роль посередника у справі замирнення у В'єтнамі. Таке враження британійський міністер виніс з двох довгих розмов, що він їх перервав у Нью Йорку з совєтським міністром Андреем Громиком. Громико — казав він — заявив, що Совєтський Союз має постійний тісний зв'язок з Північним В'єтнамом і „не є без впливу на нього“. Ця заява Громика та взагалі його готовість розмовляти на тему В'єтнаму й вислухувати американські, британійські й інші погляди на В'єтнамську проблему, є вже поважним відхиленням від становища, що його совєтські верховоди зайняли були в грудні минулого року супроти тодішнього британійського міністра закордонних справ Майкела Стюарта у Москві. Тоді Громико й інші совєтські „вожді“ заявили Стюартові, що В'єтнамська проблема є ділом Північного В'єтнаму й „Фронту Національного Визволення“ і що Совєти взагалі відмовляються розмовляти про це. Те саме совєтські господарі заявили в Москві британійському прем'єрові Гародові Вільсонові в лютому й липні цього року. Коли тепер Громико не віднекується участі в розмовах на тему В'єтнаму, то це вже ніби доказ на „зміну“.

В Торонті відбувся XXII З'їзд УНО Канади і братніх організацій

Торонто. — У дніх від 8-го до 10-го жовтня 1966 р. відбувся тут 22-ий Крайовий З'їзд Українського Національного Об'єднання (УНО) і Братніх Організацій при великій участі делегатів з цілої Канади. З'їзд відбувався у залах УНО при вул. Коледж в Торонті, а наради очолював президентія під проводом президента УНО Миколи Плава'юка. Наради З'їзду започатковано в суботу, 8 жовтня, молитвою, що її провів о. канцлер Р. Даниляк. У З'їзді, крім делегатів і членів керівних органів УНО, взяв участь і Голова Проводу Українських Націоналістів (ПУН) Олег Штуль - Жданович з Парижу. В суботу, в гол. 7-ій веч., у великій т. зв. Концертній Залі Роял Порк Голландії відбувся репрезентативний бенкет, на який прибуло понад 500 учасників З'їзду і запрошених гостей та на якому видані гості — Голова ПУН Олег Штуль - Жданович та міністер Іміграції в Федер. Уряді

СТЕПАН ДЗЮБА КАНДИДУВАТИМЕ ЗНОВУ НА ПОСАДНИКА ВІННІПЕГУ

Вінніпег. — У міських виборах, що відбуються тут 26 жовтня ч. р. кандидатом на посади В'єтніпегу, до теперішній посадник цього міста українець Степан Дзюба. Проти нього кандидат пані Глорія Квін-Гюз. Відомо теж, що створився новий виборчий комітет, що називав себе Виборчим Комітетом Великого Вінніпегу.

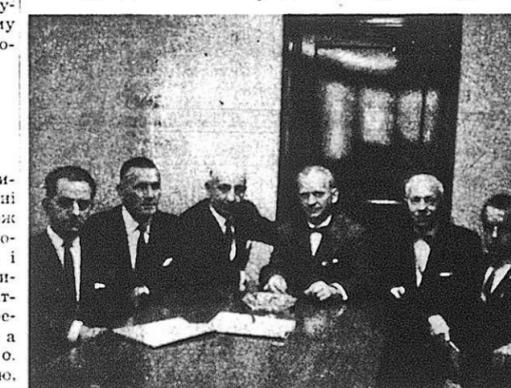
Владика Шмондук плянує розбудову Українського Музею, покличе кураторію

Стемфорд, Конн. — Преподобний Владика Шмондук може в перебудованій будучності стати всеціло приміщенням Українського Музею, що його засновав у 1935-му році перший Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА, покійний вже Кир Константин Богачевський та який опікувався теперішній Митрополит Амвросій Сенишин і який теж є предметом окремої уваги й опіки Владики Йосифа Шмондука, який і найменував директором цього Музею д-ра Василя Ленчика й тепер плянує покликати для нього окрему Кураторію. Розбудова цього Музею до найкращих можливих меж та створення для нього окремої Кураторії була предметом окремих нарад Владики Йосифа із запрошеними ним громадянами в єпископській резиденції в суботу, 15-го жовтня ч. р. ввечері. В нараді взяло участь кругло двадцять громадян, переважно репрезентантів наших академічних професій, купців промисловців та громадян. Владика Йосиф відкриваючи нараду, з'ясував коротко ціль й проблему Музею, як найбільш видного лучника славного минулого із сучасним для майбутнього. Конкретно про теперішній стан Музею та його вигляду на майбутнє говорив його директор д-р Василь Ленчик. Усі прийняті ентузіастично вітали почин свого Владики, запевняючи йому повну під-

Обрано нового єпископа Української Православної Церкви в Америці

Вінніпег. — Тижневик „Український Голос“ з 12 жовтня ч. р. інформувє за американською пресою, що в місті Аллентаві, Па, відбувся Собор духовенства і мирян Української Православної Церкви в Америці над якою зверхність має константинопольський патріарх Атанагорас. Останнім митрополитом тієї церкви був архієпископ Богдан Шпилюка і через це дехто називав її „Богдановою“. Усіх учасників на цьому соборі було 30, а між ними було чотириох з Вінніпегу: Олександр Роган, якого обрали

Ред. Борис Вітошинський з Парижу відвідав УНС і редакцію „Свободи“

Ред. Борис Вітошинський на відвідині в УНСозі і „Свободі“. Сидять (зліва): гол. секретар д-р Ярослав Палух, гол. касир Іван Кокольський, гол. прелідник Йосип Лисогір, ред. Вітошинський, ред. А. Драган та заступник гол. прелідника Володимир Сохан.

В понеділок 17 жовтня інформував про життя і проц. р. Головного Канцелярія Українського Народного Союзу та редакцію „Свободи“, відвідав Борис Вітошинський, співредактор „Шляху Перемоги“ у Мюнхені і колишній головний редактор видаваного у Парижі тижневика „Українець у Франції“. Прибув ред. Вітошинський до ЗДА в суботу 15-го жовтня ч. р. і під час свого перебування тут він відібув поїздки по скупченні української імміграції ЗДА і Канади, виголосив зустрічі із членами Головного Езекутивного Комітету УНС і редакції „Свободи“ ред. Борис Вітошинський

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становащій редакції.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Ізраїльсько-арабський конфлікт

Дебати на Раді Безпеки Об'єднаних Націй з приводу скарги Ізраїлю проти Сирії вказують на більшу загрозу, аніж вона була до цього часу з боку затижного ізраїльсько-арабського конфлікту. Цей конфлікт тривав від половини травня 1948-го року, коли проголошено незалежності Ізраїлю зустрілися з ворожою воєнною реакцією з боку Сирії, Єгипту, Лівану, Сауді Аравії і Йорданії. Проте, всі ті арабські країни були тоді ще дуже слабо озброєні, їхня акція не була скоординована, і війну насправді виграв Ізраїль. У 1949 році прийшло воєнне перемир'я, яке існує дотепер. Формально арабські країни й Ізраїль все ще перебувають на воєнній стопі. У практиці вона виявляється в господарському бойкоті Ізраїлю та всіх тих чужинецьких фірм, що з ними торгують, і в безперервному ланцюзі прикордонних "інцидентів" із взаємними скаргами до Ради Безпеки ООН. Для зберігання миру все ще існує на Середньому Сході військова місія Об'єднаних Націй, але її значення радше символічне, як реально-практичне. Об'єднані Нації платять щорічно близько 40 мільйонів дол. на харчі, одяг і школи для понад 1,300,000 арабських утікачів з Палестини з часу згаданого ізраїльсько-арабського війни: арабські країни все ще не хочуть на постійно поселити тих утікачів у себе і включити у свою економіку, вважаючи принциполо, що вони мають "право" повернутися до своїх колишніх селищ на землі, яка ввійшла в склад ізраїльської держави.

Безпосередньою причиною теперішнього спору став вибух міни, підкинутої вглибині ізраїльської території арабськими терористами, які — твердять ізраїльці — діють з території Сирії — внаслідок чого чотири ізраїльські поліцейські загинули, а кілька інших були поранені. Але цей конфлікт небезпечніший тепер тому, що Сирія вперше одверто провела війну чинних терористів, визнавши, так би мовити, офіційно слушність підривно-терористичної акції проти Ізраїлю, а далі — що в обороні Сирії з гострими випадками проти Ізраїлю виступив на Раді Безпеки представник ССРСР. Тому невідомо, чи цей останній інцидент був тільки ще одним актом без дальших політичних замірів, чи може він став внаслідок свідомої і планової совєтської політики, з ціллю спровокувати на Середньому Сході нову війну. Вправді представник Сирії оскаржив на Раді Безпеки Ізраїль, що той роздував цей останній інцидент, бажачи виправдати ним свою війну проти Сирії, проте можна сумніватися, чи Ізраїль дійсно хоче війни, тим паче, що він не зважився б на неї без попередньої згоди своїх західних союзників, а такої згоди не дістав би.

Арабські сусіди Ізраїлю нині вже не такі, якими були 18 років тому. Завдяки масовій допомозі з боку Москви — Єгипет став сильною мілітарною державою з великою, добре озброєною наземною армією, новітнім летунством і навіть невеликою воєнно-морською флотом. У меншій мірі, проте так само немаловажну збройну силу, здвигнувши за совєтські гроші й совєтськими доставками, посідають Сирія і Ірак — держави з "соціалістичними" режими, зорієнтованими на Москву. Не виключено, що Москва вирішила, що настав слушний час для того, щоб дійсно знищити Ізраїль, конституційно-демократичну державу з несповна тримільйонним населенням, щоб з допомогою Сирії, Єгипту й Іраку стати твердою ногою на Середньому Сході, тим паче, що Єгипет, перетворивши Ємен на свого сателіта, виразно змагав до заволодіння південно-арабським узбережжям, яке було мрією ще царського режиму.

Але справа не така проста. Поперше, Ізраїль не ізольований і має за собою Америку і свого головного постачальника зброї Францію, а відомо також, що жиди в різних західних країнах мають настільки поважні впливи, що ледве чи ті країни спокійно дивилися б на спробу збройної ліквідації Ізраїлю. І друга найголовніша перешкода в здійсненні такого задуму — незгода всередині арабського світу. Хоча всі арабські держави вороже наставлені супроти Ізраїлю, треба сумніватися, чи такі протиріччя верховодницьких амбіцій і територіальних експансіонізму єгипетського президента Насерра, як Сауді Аравія короля Фейсала, Йорданія короля Хусейна й Тунісія президента Габіба Бурґібо, приєднались б до воєнної авантюри, затіяної з виразною ціллю — вдоволення на Середньому Сході Совєтського Союзу, що спирався б на гегемонію Насерра. Тому ледве чи прийде до нової ізраїльсько-арабської війни. Але цей теперішній конфлікт підкреслює правду, що метода заступати тимчасовими перемир'ями мирові договори — дуже небезпечна.

В. Кедровський

М. ГОРЬКИЙ ПРО УКРАЇНЦІВ ТА МОСКАЛІВ

У календарі "Дніпро" за 1924 рік надруковано цікавий уривок із спогадів Олександра Фомича-Саліковського про задум видати двомовну працю про український народ. Дозволю собі подати витяг із цих спогадів про памір М. Горького його участь у виданні цієї книжки, і навіть про ініціативу його в цій справі. О. Саліковський у 1916 році редагував місячник "Українська Жизнь", що виходив у Москві. Того ж року за дозволом царського уряду прийшов до Москви із заслання проф. М. С. Грушевський.

"Якось у жовтні, — пише О. Саліковський, — я зайшов до М. Грушевського на Арбат, і він показав мені листування М. Горького, який захопився думкою видати велику наукову збірну працю, принаймні в двох томах, про український народ, як цілком окрему, одмінну від великоросійської національності... Основна думка книжки мусіла бути приблизно та сама, що й знаменитої статті М. Костомарова "Дві руські народності", де, як відомо, зазначені величезні різниці між великоросіянами та українцями майже в усіх галузях духового й матеріального життя. М. Костомаров бачив в українців перетворення особистості свободи, у москалів — загальності; москаль централіст — обцинник, тягне до монархії, українці — індивідуаліст, власник, федераліст, але до державно-будівничої праці менше здібний, ніж великоросійці, "громада" в розумінні українця зовсім не те, що "мір" у великороса; громада — добровільний збір людей; як тільки член "міра" не може назвати власністю того кусника, котрий він обробляє (бо він обцинник), то він уже не є вільним чоловіком; великоросійський народ виявляє нахил до матеріалізму, відзначається великою практичністю, але уступає українському народові в духовій стороні життя, в поезії, пісні й т. д.; великорос мало любить природу і не зупиниться вирубати дерева біля свого дому, щоб не закривало фасаду". Українець кохався в садах і квітках та плекав їх; у релігійній сфері в українців переважає духова сторона і зовсім немає розколу та відступництва від Церкви задля обрядів і формул, їм на гадку не прийде, чи треба два або три рази співати аніду, чи цими або іншими пальцями треба робити знак хреста, а в москалів саме на цьому — на формі, на обряді — збудований релігійний світогляд".

"На гадку Горького, висловлену в листі до М. Грушевського, — пише О. Саліковський, — всі ці думки Костомарова не вичерпують справи, а де в чому й пристаріли; вони потребують доповнення на підставі нових даних та дослідів, вимагають широго наукового обґрунтування окремими спеціалістами — кожним у своєму фаху. Такі окремі спеціальні монографії, об'єднані спільною редакцією, одна одну доповнюючи, мусять обов'язково освітити питання про окремість двох національностей і усунути всякі суперечки з цього приводу".

Чи не час уже українським ученим в діаспорі прислати спільними силами до здійснення цієї важливої праці, особливо в час, коли більшовики всіма своїми "науковими" силами намагаються перед цілим світом довести нерозривну "духову єдність" обох "братніх народів"?

Перед згаданим вище проектом М. Горького була видана праця "Український народ в его прошлом и настоящем". Перший том вийшов у 1914 році, другий — з 1916 року, а третій загинув у рукописах під час революційної завірюхи в 1917 році.

В цій праці брали участь: проф. В. Вовк — антропологія, етнографія, мистецтво, проф. М. С. Грушевський — історія, географія і статистика, проф. М. М. Колдальський — господарство, проф. А. С. Кримський — історія і література, проф. М. Г. Туган — Барановський — економіка і академік А. А. Шахматов — мова та література. На жаль, у цій праці не було порівняння з москальським народом.

Далі О. Саліковський перекладає з пам'яті слова М. Горького:

"Для мене, сказав він, — це підлягає жадному сумніву, що душа народу, його характер, здібності, культура і весь життєвий лад і склад залежать від сонця. Так само, як усе живе, що ми бачимо на нашій землі. Я своїми ногами перейшов Росію в різних напрямках, добре знаю всі її краї і кутки від чорноморських степів безмежних до похмурих північних борів та тундр. Всюди я жив з народом та причував до нього, і мені ясно, що душа українця, яка росте й купався в яскравій і гарячій промінній полудня, с і мусить бути не тільки іншою, але в багатьох випадках протилежною душі тих, що вирости й перебувають в суїтних та холодних північних лісах. Окремі частини того вона повинна бути багатшою, в ній мусить бути більше барв і більше струн, значить і культура, яку ця душа творить, повинна бути кращою, різноманітнішою, гармонійнішою, сяяти радіощами життя. Широка думка, жага волі, краси, потреба живої творчості мусить характеризувати і дійсно характеризують те, що дав і дає світові український народ. Я переконаний, що культура українського народу по суті своїй вища від великоросійської".

Далі М. Горький говорить: "Ласкає небо, яскраве сонце, запалиний степ, повний звуків, тепле шумливе море в якійнебудь Херсонщині чи Катеринославщині і раптом Заволжя з безкраїми віновічними суворими борами, називає повістю, має двох героїв: панича Нікодіма Пшестшельського і сільського парубка Гриця Тимкова. Вони приятелі, панич намовив Гриця до повстання проти Австрії за відбудову Польщі. Але Гриць побачив, що це несправедливе діло, та проте не відмовився рятувати панича в біді під час повстання Шелі в 1846 р.

Кінчиться цей твір тим, що в 1848 р. у Львові стоять проти себе панич Нікодім і Гриць. Панич на барикадах кричить до повстанців: "Нех жис Польська неподлегла!" Гриць в рядах австрійського полку, який ліквідує повстання. І ось Гриць думав зовсім не так, якби мав думати революціонер. Він не приєднується до революції, він відчуває національні кринди, які поляки завдавали українському народові. Отже лінія фронту між поляком Нікодімом і українцем Грицем поведена на національній основі: "Шось страшнее, болочее воруужулося в Грицевій душі. Перед ним промигнуло батькове лице, сумне та знесилене, як було того пам'ятного вечора після панських побоїв, і його слова: "Панським гарним словом не вір, їх обциняк май за нізачо, пам'ятай, що їх Польща, то хлопське пекло!" І чи не правду мовив батько? Адже ось тут коло нього лежать постріляні хлопські сини, а їм бач чого забагається! Ці міркування були якісь наглі блиски в Грицевій голові, якісь конвульсійні рухи в його серці. Рівночасно з ними, майже несвідомо, машинально, його руки вхопили карабін, підняли його, навели...

Д-р Михайло Данилюк

БАРОМЕТР ЧИ ГОРОСКОП?

(IX конгрес УККА)

II

А з тими "позиціями" різних бльоків та середовищ таких вишшів не то анекдот, не то оте саме, що говорили в народній приповідці: "тряється гора, а родиться миша". Перед конгресом усі тільки й говорили про концепції, позиції, ідеї. А на конгресі про це ані шу-шу. Також і ряд делегатів хотіли до дискусії і думали додати своїх "три гроші" до позицій різних великодержавних середовищ. Бож то ніби мали ми говорити про всякі ідеї, пляни, біжучу політику в світі і в діаспорі українського поселення, конкретні справи щодо структури УККА і т. д. Але, бачите, "не було часу". Були важливіші справи.

По за велими респектованими формальними справами, одною із справ, яку весь конгрес переживав всіма фібрами своїх нервів, була праця Номінаційної комісії. Невідомо чому — чи тому, що комісія працювала не тільки днями, але й ночами, чи з якихось інших причин, щось у цьому всьому нагадувало дальші слова піснi: "сичі в гаю перекликались..."

Допрацювалися до того, що представники найстаршої громадської - політичної організації в ЗДА, ОДВУ з її братними товариствами, ДОБРУС, ОУРДП, ОДУМ, "Вільна Укр. Громада", а також деякі індивідуальні делегати номінації до керівних органів УККА не прийняли. Ще перед тим допрацювалися до того, що середовища УНР-а та УГВР — взагалі не взяли формальної участі в конгресі. А воно було так, що всі громадяни у широкій мережі нашого поселення вірили, надіялись і домагались, щоб якраз ніхто інший, як усі комісії та конгрес в цілому такі об'єднання добились, закріпили і зреалізували його в практиці.

Для цього був і ключ: здоровий глузд і компроміс

важкий сумерк, зима мряка і десь глухо в глибині бож... бом! Це скит розкольнічний, це аскеті, що зрелись всіх ралошів світу й шукають правди в сухих лапірцях стародрукованої книжки... палать себе на вогнищах, закопують у землю, рятуючись від антихриста... Два цілком різні світи! Чи може бути в них однакова психіка, однакова мова, один світогляд, однаковий життєвий лад? Ясно, що ні! Етнограф, і філософ, і економіст, і політик, і релігійний дослідювач доведуть це нам з цілковитою наочністю..."

Усю характеристику українців і москалів, що її подав М. Горький, який пізніше поставився вороже до українських національно-державних змагань, повинен закарбувати на своєму носі кожний, для кого "малорос" і великорос — все одно. А спеціально "малороси" повинні що характеристику знати, щоб ліпше зрозуміти свій народ і москалів.

Можна вийти із задоволення, щоб такі знайти "винну невестку" і на неї напасти за всі провини нашого зорганізованого життя. Нормально тоді — треба також когось іншого похвалити за певні досягнення або бодяй за добрі наміри і задуми. Та це не тільки неприємно, але й нерозв'язна круголовка.

Гріком, одначе, не було б якби, за демократичним принципом, сказати, що коли якась група людей перебирає на себе привілей кваліфікованої більшості, а з тим і амбіції керувати з'їздом, то їй і належить пропорційно відповідальність за невдачі, а з тим і більший обов'язок помилки виправляти. Або, інакше кажучи, привілей керівництва, взятий від громадянства — це не сила для поконання опонента, а обов'язок організувати і керувати з'їздом життям громади.

Але пересичені громадянини, та й громада в цілому, не дуже то сушать собі голову над тим, хто саме, котра саме група "напевно" винна. Їм їдеться передусім про порядок і успіхи зорганізованого життя, про добрий приклад, здорові ідеї, успішну працю і досягнення. А ці обов'язки лежать на керівному активі. Ці-

Майже не міряючи, він потягнув за курок. Грюкнув вистріл, і трафлений в саме серце Нікодім Пшестшельський на лице повалився з барикади" (ст. 179-180).
Гриць дістав медальку за хоробрість, і на просьбу старого батька його звільнили з війська. Та ще треба згадати, що Гриць вертається на село свідомим українцем, який мав відвагу перед самим генералом Іосифом Бемом у Львові заявити, що він "русин, і Польщі добиватися не хоче".
— Що? Що? Що?
Генерал мов вухам своїм не вірив.
— Ти русин? Що це значить
— Ви поляки, для вас поляк те саме значить, що для мене русин.
— Що? Що? Що? — загуло ціле товариство.
— А леж хлопче! — скрикнув добродушно полковник, — поляк а русин, то вишкетко єдно.
— Русин, то тільки часть польського народу, — гукав хтось із товариства.
— Польща то наша спільна мати, русинів і поляків.
Та Гриць не зрадив своєї народності, хоч давніше він у всьому слухав панича Нікодіма і помагав йому в його конспіраційній роботі та "з незрівняним героїзмом витерпів важку кару за нього, але не зрадив його" (IV, Б, 167).
С. Кирилюк у згаданій творі про Франка на 336-й сторінці не хоче признати того, що Гриць ро-

УБИВСТВА СЕРЕД СТУДЕНТІВ

Недавно преса принесла прикре повідомлення про те, що кожного року приблизно тисяча студентів коледжів і університетів кінчають життя самогубством. Досі ця справа не звертала особливої уваги суспільності, яке не турбувалося тим, що зростає число студентів розчарованих в житті внаслідок неспіхів у науці, уживання наркотиків і алкоголю або сексуальних експериментів.

Але тепер, коли потверджено, що число самогубств щорічно зростає, і кругло 9,000 студентів перебувають в такому психічному стані, що кожної хвилини можуть покінчити з своїм життям, — вирішено над цією проблемою застановитися, і то тим більше, що кількість зашквонених нервових студентів становить понад 90,000.

Згадані вище статистичні дані взяті з жовтневого числа студентського журналу "Модерейтор", зі статтю його видавця і редактора Філіпа Р. Верделла на цю тему. Верделл пише, що зпоміж 6,500,000 студентів ЗДА значний відсоток має різні емоційні проблеми. Ці мовляди люди вимагають лікування, але лікувальні можливості в академічних школах такі обмежені, що лише половина потребуючих може користатися з медичної опіки.

Редактор Верделл скликав у цій справі пресову конференцію у Вашингтоні, в якій взяли участь також фахівці нервових недуг.

Директор Центру в справах самогубства у Лос Анджелесі д-р Едвін Шнайман вважає, що подане Верделлом число самогубств (1000) — дещо применшене. На його думку, найбільше самогубств між студентами буває перед і під час іспитів. На вищих роках студій відсоток самогубств більший, як на перших роках, між початківцями.

Смертні випадки між студентами поділяються так: 37 відсотків — нещасливі самогубства. Статистика показує, що число смертних випадків внаслідок самогубства між студентами на 50 відсотків більше, як між усіма іншими групами населення цієї країни. Уряд Публічного Здраво'я оцінює, що в ЗДА на 100,000 населення вмирає щороку внаслідок самогубств 11.6 особи. В 1965 році внаслідок само-

губств загинули 22,560 осіб. Лікарі - психіатри вказують на те, що також і в Японії високий відсоток студентів академічних шкіл гине внаслідок самогубства. Там діється це тому, що молодий японець, який не зможе закінчити високої школи, засуджений на життя на нижньому економічному рівні. В Америці відпадає ця причина самогубства, бо тут фахівці - робітники часто мають вищі заробітні платні, як ті особи, які закінчили коледжі.

Але і в цій країні неспіх в науці депримує вливає на психіку, головний чиним студентів перших семестрів. Часто буває, що "студент-початківці переконаються вже на першому році навчання, що вони не є такими "переводниками", за яких їх уважали в гайскулах. І цей факт спричиняє в цих студентів психічне потрясіння, хоч, очевидно, не всі вони є кандидатами на самогубстві.

Дослідники проблеми самогубств домагаються більшої волі для студентів, чого вимагають і самі студенти від академічних властей. Але завелка свобода в шкільних гуртожитках може мати і злі наслідки для молодих людей, які, вийшовши з-під контролю батьків, нагло дістали можливість роботи все, що їм подобається. Ці студенти в умовах необмеженої свободи можуть занедбувати науку, а це в результаті виліає у них песимізм, що може спонукати до розпачливого кроку.

Д-р Грегем Влейн, головний психіатр Гарвардського університету, вказує на те, що також уживання різних наркотиків зле впливає на психіку студентів. Зачасте уживання нібито нешкідливих насонних пігулок погіршує психічний стан людини. Те саме відноситься й до поширеного тепер між студентами "ЛСД", що спричиняє добрий настрій в осіб, які вживають цього нібито невинного наркотика.

Однак д-р Грегем Влейн заявляє, що причини до пакици це немає. Поважне число самогубств між академічною молоддю — тільки осторога, така сама, якою є видимий над водою вершок льодовика. Це — сигнал, що студенти коледжів і університетів потребують пильнішої медичної опіки, про яку мусять подбати провідні академічних шкіл.

ЛУКА ЛУЦІВ
ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(97)
Ми згадуємо про це оповідання тому, що совєтські автори, пишучи про нього, кажуть, що Франко в "Різунах", у "Гриць і панич" та в "Герой по неволі" намагається "у живих, повнокровних образах донести патріотичні ідеї до читача, показати народ головною рушійною силою історії" (Кобилецький, ст. 99). Оце твердження Кобилецького свідчить про те, що він не читав "Різунів", в яких є "живий повнокровний образ" але з життя панич Юляки і пана "Броніслава, який буде в неї тонко свистати!"
Немає також того всього, про що пише Кобилецький, і в оповіданні "Гриць і панич" та в "Герой по неволі", бо це друге оповідання є одним розділом знаної нам повісті "Лель і Польє", в якому батько Владка і Начка Калиновичів рятус паничу — польську повстанку у Львові 1848 р., хоч цього зовсім не планував, і з якою його пізніше одружила польська графиня.
Не виступав народ як "головна рушійна сила" в оповіданні "Гриць і панич". Це оповідання, яке дехто

(Далі буде)

of the Ukrainian political leader, Col. Andrew Melnyk, during the week of the scheduled event, the affair was cancelled because it was deemed to be disrespectful to his memory to have such a gala program at that time.

During the latter part of 1964, at the request of the executive board, I spent considerable time in straightening out the affairs of Branch 374, which had been suspended because dues were not being sent in regularly. Many lessons can be learned from the difficulties experienced by this branch.

The main reasons for the difficulties were as follows:

- (1) The branch did not have monthly meetings.
(2) Individual members expected the secretary to visit their homes to collect dues.
(3) The officers other than the secretary took no responsibility for branch affairs.
(4) The branch did not have a list of up-to-date addresses of its members.
(5) The executive office of the UNA does not send monthly statements to the branch, if the statement for any previous month has not been sent in.
(6) The secretary was reluctant to suspend a member who was late in making his payment.

After I had several meetings with the secretary of the branch, a special meeting with the members, and after assisting the newly elected secretary in preparing statements for the home office, the branch eventually emerged from its chaotic situation. In fact, in October of 1965, I was invited to a Tea sponsored by this branch, and had an interesting question-and-answer period with the members.

On December 5, 1964, I represented the Ukrainian National Association, together with Mr. Nicholas Dawyskyba, former Supreme Advisor, and Mr. John Woloschuk, who represented Branches 238 and 374, respectively, at the annual meeting of the New England Fraternal Congress at the Hotel Lenox in Boston.

On January 29, 1965, I attended an annual meeting of the executive board of the New England Fraternal Congress, as director, having been elected to that post at the previous annual meeting.

On May 6, 1965, I represented the UNA at a meeting of the Boston branch of the Ad Hoc Committee on Human Rights and Genocide Treaties.

On June 26, 1965, I attended the summer meeting of the New England Fraternal Congress at Sea Crest Hotel in North Falmouth, Mass. I was accompanied by Mrs. Ann Remick, secretary of Branch 238.

In May of 1965, I attended an anniversary banquet of the Zaporozska Sich Society, in Woonsocket, R. I. This branch, one of our oldest branches of the UNA, honored those individuals who had been members for over 50 years. Mrs. Remick also accompanied me on this occasion.

In July of 1965, in conjunction with the New England Fraternal Congress, the three branches in Boston invited our young members of under 12 years of age to a free baseball game between the Boston Red Sox and Chicago. The UNA sent us some beautiful emblem patches which the youngsters wore with a great deal of pride. Mrs. Ann Remick, her husband Michael, Mr. Wolodymyr Fedoriv, the secretary of Branch 374, Mr. Joseph Rauchuck, and I arranged for the transportation of the children to the ballpark and provided them with refreshments. This sort of activity with the very young members of our branches should be encouraged.

In September of 1965, I attended a meeting of the executive committee of the New England Fraternal Congress. At this meeting I was instrumental in securing an invitation for a performance by Ukrainian dancers at the coming annual meeting of the New England Fraternal Congress at Hotel 1200 Beacon St. on November 20, 1965. The UNA sponsored the appearance of the Ukrainian dancers from the Boston SUMA branch, most of whom were members of our various branches in Boston. They were under the direction of Michael Frankivsky (a member of Branch 307) and gave a very fine performance to the delight of everyone in the audience. Mrs. Ann Remick and Mr. Wolodymyr Fedoriv were present for the entire convention.

At the request of the executive office, Mrs. Demydchuk and I attended the convention of the Ukrainian National Women's League of America which took place in New York City on November 26 and 27 of 1965. This was a very worthwhile representation and showed that the UNA is aware of the great role women play in our Ukrainian community life. The highlight of the convention was the display of the beautiful court dresses worn in the era of the Ukrainian princes all of which had been hand made by its members.

On November 26, 1965, I attended a meeting of the representatives of various New York branches, held in the Ukrainian National Home.

During the period of my report I attended three annual meetings of the executive board of the UNA in Kerhonkson, N. Y., and participated actively in its deliberations.

During the year 1965, I met many times with members of the various branches in Boston, at which meetings we discussed problems relating to the UNA. Plans also have been made for a pilgrimage to Soyuzivka which should take place in the Spring or Fall of 1966.

I attended the ceremonies in Washington D. C. in 1965 in connection with the sealing of the documents in the Taras Shevchenko monument.

My report shows attendance at many meetings of the New England Fraternal Congress. Attendance at these Congresses is very important because they keep us abreast of new laws passed in our states concerning fraternal societies, and the discussions had at these meetings are helpful in understanding the problems facing the fraternal today.

At this time I would like to thank you for having elected the UNA. It was a pleasure to represent the UNA these past years as Supreme Advisor at the last convention of which anyone of Ukrainian ancestry can justly be proud.

До друкованого звіту додала головна радна Анна Чопиць наступне:

„Шановна Президіє, Головні Урядовці і Делегати! В першу чергу широк дякую за те, що Ви вибрали мене попередньої Конвенції до Головного Уряду. За останні чотири роки я старалася гідно репрезентувати УНСоюз перед українськими і американськими організаціями в Бостоні, Вунсакеті і околиці Нової Англії, як теж на конвенціях молоді в Маямі і Союзу Українок в Нью Йорку. Спеціальною присмо було мені репрезентувати УНСоюз на Конвенції Союзу Українок і, як мені здається, це був перший раз, що УНСоюз вислав дві жінки з Головного Уряду, як своїх репрезентантів. Також і в будучності УНСоюз не повинен забувати про жінок, які становлять 40 процентів членства УНСоюзу і виконують реальну працю на терені нашого українського суспільства. Участю в річних нарадах Головного Уряду я старалася принести якнайбільшу користь нашій установі. Вкінці мого звіту прошу Вас звернути увагу на транспарентні, які висять на стінах залу нарад: „Наша сила в нас самих“. „Союз належить до сильних“. Вживаймо нашу силу так, щоб наш Союз на цьому не потерпів, але щоб ще більше і далі розвивався на мнотрі літа“.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО І ОДЕЖНИКОГО

Коли 8 років тому вибрано мене на 24-тій конвенції в Клівленді, я повний здавав собі справу, що в мій майбутній праці, як головному радний, маю виправдати себе з положення на мене об'язки, та дати рівночасно задоволення всім делегатам, які наділили мене довірою та віддали мені свої голоси. В тому часі, я був новодопущеним представником „свіжої молоді крові“ до провду нашій Організації. Від того часу минуло 8 років, вісім років праці так в терені, як на Форумі Головного Уряду, найвишого Органу Українського Народного Союзу. Ціх вісім років дав мені право дивитися на свою власну позицію в УНСоюзі з точки погляду молодого досвідченого союзного діяча, який видав левину частину свого життя для розбудови найстаршої, найкращої Української Організації у вільному світі — УНСоюзу. Перші 4 роки моєї праці були присвячені головно організаційній роботі, яка була спрямована головно на придбування нових членів в рядах тоді існуючих забезпечених грамот. За чотири перших роки організаційної праці, я придбував до УНС в загальному понад 500 членів, рівночасно в одному з цих років здобуваючи чемпіонат з нагоди 65-літнього ювілею щоденника „Свобода“.

Як головний Радний я активно працював у Філадельфійській Окрузі, в окружній раді а крім того виконував функції секретаря у 153 Відділі ім. Л. Мишуги. Цей мій заснований в 1954 році Відділ став одним з найбільших Відділів УНСоюзу. Моя друга каденція на цьому самому становищі, на яке я зівстав вибраний 25-ою ювілейною конвенцією в Нью Йорку, мала уже зовсім інший характер, коли йде про працю в УНСоюзі. Організаційний успіх попередніх 4 років, надав мені багато певности та практичного досвіду у дальшій роботі. Зокрема це цікавилося, стала ця ділянка праці, після уведення Головним Урядом УНС нових модерних методів забезпечених грамот, та піднесення суми висоти забезпечення до 100,000.00 доларів.

З тим моментом забезпечення в УНСоюзі перестало бути лише патріотичним обов'язком, але дало можливість нашим громадянам досягти у рядній організації багатоглибке забезпечення, а організаторові дало змогу виявити свою професійну здібність у здобуванню фінансово видних грамот, що спричинилося до росту нашого Союзу та збільшення фінансового потенціалу нашій українській американській громаді. З днем 1-го червня 1965 року наші перестали шукати за забезпеченням по чужих компаніях на більшій сумі грошей, бо могли його на кращих та корисніших умовах отримати від УНСоюзу. Не одразу вдалося мені здобути членів на високій сумі забезпечення, не раз бували місяці, що сума на нових забезпечених грамотах переходила межі 100,000.00 доларів. Діючи по лінії плавного розділювання здобутих нових членів по Відділах, найбільшим моїм успіхом вважаю створення нового плавного Відділу у Філадельфії; якого членами в подавляючій більшості є плавна молодь. Друге 4-річчя праці на становищі головного радного дало мені крім цього всього ще багато більшій вгляд у структуру і рішальну політику, і діяльність Екзекутиву, її щоденну працю, та планування на майбутнє УНСоюзу. Моя праця для УНС почалася від заснування 153 Відділу в 1954 р. за цей час довелося мені перейти різні ступені організаційної ділянки, придбав Батькові Союзів багато сотень нових членів, забезпечивши їх на понад більше чим один мільйон доларів, здобував впродовж цього часу найвищі організаційні відзначення УНСоюзу, одним словом здається мені, що я намагався виконати у 100 відсотках, в міру моїх сил мої обов'язки, як член української організованої громади в Америці, як член Українського Народного Союзу і його найвищого тіла Головного Уряду УНС.

Тепер слово за Вами, Шановні Делегати та Делегатки. Ви рішенняте про те, чи свій обов'язок як слід виконаю, по думці деректив, які від Вас отримав на попередніх конвенціях, і чи я виправдав довіру, яким Ви мене вже двічі наділили в 1958 р в Клівленді та 1962 р в Нью Йорку. Ви теж рішенняте про дальший хід моєї праці, її напрям та мого становище, завдання та обов'язки у майбутньому в Українському Народному Союзі.

До свого друкованого звіту додав головний радний Іван Одежницький наступне усне доповнення: „Хвальна Президіє, Світлій Конвенції! Пані і Панове Делегати! Мені присмо вже третій раз звітувати на Конвенції. В Головному Уряді УНСоюзу я почав працювати, коли мені було 29 років. Від того часу я вложив у цю союзну працю все своє серце і майже всю свою силу. Мій відділ став одним із найбільших відділів УНСоюзу у стейті Пенсильванія. Тепер секретарство відділу є в добрих руках інженера Івана Скря, а я присвячую ще більше часу придбуванню нових членів. В минулому році, коли УНСоюз перестався дієсно на забезпечену установу, ми почали вести фахово-забезпечену діяльність. Я придбував у минулому році 185 членів, яких річна вkladка вносить \$11,500. Пані і Панове! Я думаю, що напевно зможу найменше ще десять років працювати для УНСоюзу так інтензивно і з такою енергією. Але, як і Ви напевно, теж болюю тим, що наша Конвенція не проходить в дуєі єдності, на що вказують звіти деяких головних урядовців. Хоч звіти деяких членів критичні, УНСоюз справді росте і буде рости. Я люблю, шаную і ціную так нашого головного предедника, як і заступника голозного предедника. Тому й раджу їм, нехай вони зійдуться разом і там зі собою доті говорять, доки не погодяться. Я дуже хотів би бачити згоду в УНСоюзі і я вірю, що ми таки вийдемо з цієї Конвенції об'єднані та будемо даліше разом працювати для добра нашого Українського Народного Союзу“.

HELEN B. OLEK, SUPREME ADVISOR

I want to take this opportunity to thank the delegates of the 25th Convention held in New York City in May of 1962, for the honor they have bestowed upon me, and for the faith they had in me by electing me to the office of Supreme Advisor.

Being one of six Supreme Officers in the Chicago area, it would seem there would not be much to do, but believe me, there is an abundance of activity in a community such as ours with over 30 branches scattered throughout Illinois, Indiana and Wisconsin.

I attended every organizational meeting held in this area, and whenever circumstances permitted I also attended various affairs in the Chicagoland area representing the Ukrainian National Association be it on the North, West or South sides of Chicago.

I took an active part in the Ukrainian National Association Day Picnic in Chicago held in July of 1962.

On August 23 through 25, 1962, at the request of our Supreme President, together with Mr. D. Szmagala and Mr. A. Jula, I attended the Ukrainian Catholic Youth League Convention (now know as the League of Ukrainian Catholics) in Cleveland, Ohio. At the sessions and at the banquet I was presented as one of the organizers of this organization and its secretary at the first convention held in Chicago in 1933, and now as one of the newest members of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association.

On December 29, 1962, I attended the 50th Anniversary Dinner in Chicago of the Providence Association.

I began 1963 by fulfilling one of the assignments given me by the Supreme Assembly in October of 1962, when they assigned four branches as my responsibility. I attended the annual meeting of one of these branches (Branch 399 on March 3).

On May 8, Mr. P. Pucilo and I attended a meeting held for the South Side branches, at which meeting it was decided to ask Mr. W. Hirniak, our UNA Regional Organizer, to come to Chicago to generate more interest on the part of some of our secretaries and to help them organize members.

During the summer of 1963, a group of teenage Ukrainian dancers from St. Joseph's Parish in Chicago were invited to dance at the Ukrainian Youth League of North America convention in Youngstown over the Labor Day weekend. They were in dire need of funds for transportation and did everything they possibly could to raise funds, even car-washing. I did everything I could to encourage this young group. A donation was made to them together with a few words as to what the UNA is and stands for and I feel that this made a great impression.

I took an active part in the UNA Day Picnic in Chicago in July of 1963.

On July 21, Messrs. S. Kuropas, Peter Pucilo, John Evanchuk and myself attended the UNA Day in Detroit, together with Supreme Advisors from Cleveland, Mr. D. Szmagala and Mrs. Olypa Olinkevych, and each of us addressed the many people who attended this affair.

At the request of the Supreme President, on August 31, September 1 and 2, I attended the Ukrainian Youth League of North America convention held in Youngstown, Ohio, together with Mr. Myron Kuropas and Mr. Andrew Jula, Supreme Advisor. One of the nicest things that happened here was the donation made by the Ukrainian National Association (Mr. Jula) at the Convention Banquet. This made a great impression upon the Ukrainian Youth League of North America membership as well as the audience. I feel that whenever possible where a Supreme Officer is representing the UNA, a donation, big or small, makes a desirable impression not only on the organization sponsoring the affair, but on the audience, too.

However, I was terribly disappointed in that we were not represented at the League of Ukrainian Catholics Convention held in Baltimore, on October 24, 25, 26 and 27. It is my opinion that the UNA should be represented at all conventions, and especially the youth conventions, even though at times it may appear that we are not recognized officially. The fact is, they are aware of our interest in all of their activities.

In September, the National Fraternal Congress of America convention was held in Chicago, and Messrs. J. Lesawyer and J. Padoch, together with the Supreme Officers of the Chicago district, participated. We attended some of the sessions and learned that they too have the same problems as we, but on a larger scale—the great need for trained people to work for fraternal organizations.

I attended all meetings held by the District Committee of the UNA Branches and took an active part in the preparation of the program for the celebration of the 70th Anniversary of "Svoboda," as well as all meetings with the Supreme Officers together with Mr. Hirniak, Regional Organizer.

I also participated in the very successful Secretarial Course which was held in Chicago in November of 1963. These courses definitely should be encouraged in every district at regular intervals. There is a great need for them.

At the very beginning of 1964, plans were formulated for the Annual Bowling Tournament in Chicago where the UNA plays a very important role. This tournament is very highly publicized in this area and is very popular, being announced on the Ukrainian Radio Sports Hour and in the local press.

I participated in the 70th Jubilee Concert of the UNA held on February 23, 1964.

On February 29, 1964, I was elected to the board of the Ukrainian Civic Center which is one of the UNA homes in our area representing some 14 branches.

On March 1, 1964, together with Mr. S. Kuropas, I attended the annual meeting of Branch 399, the Lions Sports Club, a very active group.

I tried to do as much as I could to publicize the Taras Shevchenko Monument unveiling particularly among the American-born, because I feel we have no line of communication with them. At one of our church meetings at St. Joseph's I had the chairman read all the information to the members present, and, of course, I attended the momentous occasion in Washington, D. C., on June 27.

In July of 1964, at the request of the home office, I inspected potential UNA buildings and Soyuzivka estate in this area.

During the summer of 1964, I attended a number of meetings with the Chairman and Secretary of the Chicago District Committee of UNA branches, meetings held on the south side, West Pullman and Burnside areas of Chicago.

On August 7, 1964, I made a five-minute presentation about the Ukrainian National Association on the radio hour. On September 5th through the 7th, at the request of the Home Office, I attended the Ukrainian Youth League of North America Convention in Washington, D. C., with Dr. J. Padoch and Mr. W. Hussar.

On October 9, 10 and 11, also at the request of the Home Office, I attended the League of Ukrainian Catholics Convention in Detroit.

I participated in the UNA Day banquet held in December in Chicago, where Mr. B. Zorych, Supreme Advisor from Canada, was the main speaker.

Again I began the year — 1965 — by whipping up plans for the Annual Bowling Tournament held in March in Chicago where the UNA plays a very important role.

In May, 1965, I visited the Penn-Ohio Bowling Tournament held in Youngstown, Ohio.

On May 22, I attended the ceremonies concluding the Shevchenko Monument project in Washington, D. C.

I attended the UNA Day celebration held in Detroit on August 15, together with Mr. J. Evanchuk and Mr. Kuropas.

At the request of the home office, I attended the Ukrainian Youth League of North America Convention in Allenton, Pa., on September 4 thru 6, 1965. It was at this convention that the National Sports Committee met with Mr. J. Lesawyer, that is Mr. Jula, Mr. Hussar and myself, to formulate our UNA First National Bowling Tournament which will be held in Aliquippa, Pa. on April 29 and 30, 1966.

On December 3, Messrs. Lesawyer and Padoch arrived in Chicago to start our 26th Convention Program and at the same time participate in our UNA Day Banquet. I concluded the year by taking on the Chairmanship of the 26th Convention Journal.

In addition to being a member of the UNA National Sports Committee, I am also chairman of a special committee appointed to study ways to improve and popularize

"The Ukrainian Weekly," and at our last annual session the committee met and resolutions were drawn up.

Since 1959 when I became Secretary of Branch 22, I promoted UNA by personally sponsoring bowling teams, and during this period I have organized 200 members, and have been a member of the Champions Club six out of the seven years. In 1962, I became a member of the Ukrainian Radio Hour and in this way, the UNA was publicized on the Ukrainian Radio Hour every week. At the same time, the last Saturday of every month I broadcast 5 minutes of bowling news on the Ukrainian Radio Sports Hour and am introduced on this program as the Supreme Advisor of the Ukrainian National Association.

In addition to my duties as Supreme Advisor, and secretary of Branch 22, I held the position of President of the Ukrainian Bowling League in Chicago for two years, and now hold the office of President of Altar and Rosary Society of St. Joseph's parish on the northwest side of Chicago.

I should like to make one comment regarding the "disproportionate" representation of the Ukrainian National Association membership on the Supreme Assembly. It may necessitate a constitutional amendment to bring about a more balanced representation. There is, however, at the present time a very valuable balance in the fact that the UNA membership at large is represented by "pioneer" Ukrainians, as well as the American-born Ukrainians, in addition to the recent immigrants. This, in my opinion, is a desirable goal for every organization in the light of current conditions.

I want to thank every member of the Executive Committee, Supreme Officers, and the Editors of "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly" for the wonderful cooperation they have extended me. I enjoyed very much working with them. I take pride in having contributed to the growth of the Ukrainian National Association, and I hope the delegates attending the 26th Convention will elect people into office who will continue to contribute to the growth of our oldest and largest fraternal organization in the Free World.

In conclusion, I bid you welcome to this, the first UNA Convention to be held in Chicago. It is my most sincere and fervent wish that your deliberations be fruitful and in keeping with the finest and noblest traditions of the Ukrainian National Association.

Головна радна Гелен Олек подала в кількох реченнях доповнення до свого друкованого звіту. Покликаючись на друкований звіт, вона пригадала, що вона є одинокою жінкою — членом Клубу Заслужених Союзниць, яка віднолює своє членство в Клубі впродовж п'яти років. Також згадала про працю Спортивного Комітету, в складі якого, крім неї, були головні радні Андрій Джула і Василь Гуссар. Вкінці свого слова вона запропонувала, щоб турніри круглий, які були такими успішними, продовжувалися даліше, вибираючи на місце цих змагань все інші осередки УНСоюзу.

Від імені Конвенційного Комітету головна радна Гелен Олек, по закінченні свого звіту, заповіла про вшлягдований для родин делегатів наступного ранку „Брекфест Шоу“ по радіо і на телебаченні.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ОСИПІ ОЛІНКЕВИЧ-МИХАЛЕНКО

Рік 1965 був спеціальним роком в мій праці в Українському Народному Союзі. Бував в житті кожної людини так званий переломовий час. Зміни у могом родинному житті, які сталися в минулому році, сповільнили мою активність і продуктивність моєї праці для УНСоюзу. Однак не захитали Союзного духа, який залишилось в кожного, хто зрозумів ідею УНСоюзу і для неї працював, віддаючи всею кожною хвилиною свого вільного часу, призначеного на відпочинок по тяжкій щоденній праці на хліб насущний. В травні 1965 р. я взяла участь у торжественному святі вшлягдовання історичних документів в основу пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Взяла участь у спортовому бенкеті, який відбувся по розіграванні турніру в круглий в Янгстауні. Як головна радна, брала участь у засіданнях Окружного Комітету, ширших сходів-хат з членством УНСоюзу та членами Екзекутиву, які відвідували нашу Округу. — На доручення Головного Уряду, була делегатом від УНСоюзу на Конгресі Братських Організацій стейту Огайо, який відбувся в днях 10-11-го жовтня 1965 р. в Клівленді Шератон Хотелі. — Вудучи на відпочинку на Флориді, в лютому 1966 р. відвідала секретаря Відділу 368 УНСоюзу п. В. Подубинського, з яким обмінялися деякими думками, та передискутували деякі проблеми союзної праці. По шістнадцяти роках моєї діяльності для УНСоюзу можу ствердити, що перед нами ще багато праці лежить обломом. „Живно велике, а жінці мало“. До неї треба нам підготувати-виконати нові кдри молоді, вже в новій модерній техніці, яка відповідає часові, в якому ми живемо. Громада ставить до УНСоюзу певні вимоги й ми мусимо до них в деякій мірі прислухатися. — Нашим обов'язком є подбати про модерні придбання — доми чи малі „Союзники“ для членів, щоб УНСоюз вдовольні і заімпонував тим, які колись будуть в наших рядах. Щоб ім'я „Батько Союз“ не було гололовою, а справді щоб він, як добрий батько дбав про своїх членів. Немас сумніву, що УНСоюз є початком всього організованого українського життя в Америці. Тому, нам треба ію працю продовжувати з таким пітисмом, як колись перші його піонери-засновники УНСоюзу. Тоді сповняться бажання всіх союзників і Батько Союз в короткому часі osiąгне виміряну квоту сто тисяч членів.

В доповненні до друкованого звіту головна радна Осипа Олінкевич - Михаленко виголосила наступне слово:

„Дорогі Пані і Панове Делегатки і Делегати! Своєю друкованого звіту я не буду прочитувати. Цей звіт є коротка формальність, бо у звіті неможливо вмістити дані про всю виконану працю. На це потрібна була б велика книга. Я працюю для УНСоюзу вже повних 16 років. Після приїзду до Америки я взялася організувати новий Відділ, бо бачила для нього гарну будучність. За цих 16 років наш Відділ значно зріс і, я вірю, він буде даліше розвиватися та зростати. На тому місці хочу всім Вам щиро подякувати за довіру і вибір мене на пост головної радної УНСоюзу. Через мій родинні обставини я не зможу знову кандидувати на цей пост. Але УНСоюз був і буде даліше для мене моїм дороговказом. Я розстанусь з титулом головної радної, але я буду даліше старатися присвячувати для УНСоюзу мій кожний вільний час. Робитиму так тому, бо вважаю, що Українській Народний Союз є одинокою організацією, яка може так багато зробити для України і Украйніцї“.

В доповненні до друкованого звіту головна радна Осипа Олінкевич - Михаленко виголосила наступне слово:

„Дорогі Пані і Панове Делегатки і Делегати! Своєю друкованого звіту я не буду прочитувати. Цей звіт є коротка формальність, бо у звіті неможливо вмістити дані про всю виконану працю. На це потрібна була б велика книга. Я працюю для УНСоюзу вже повних 16 років. Після приїзду до Америки я взялася організувати новий Відділ, бо бачила для нього гарну будучність. За цих 16 років наш Відділ значно зріс і, я вірю, він буде даліше розвиватися та зростати. На тому місці хочу всім Вам щиро подякувати за довіру і вибір мене на пост головної радної УНСоюзу. Через мій родинні обставини я не зможу знову кандидувати на цей пост. Але УНСоюз був і буде даліше для мене моїм дороговказом. Я розстанусь з титулом головної радної, але я буду даліше старатися присвячувати для УНСоюзу мій кожний вільний час. Робитиму так тому, бо вважаю, що Українській Народний Союз є одинокою організацією, яка може так багато зробити для України і Украйніцї“.

НОВА СТАТИСТИКА ВІЯВЛЯЄ, ЩО 40% СМЕРТНОСТІ У ВІПІ 25-34 ТА 17% СМЕРТНОСТІ У ВІПІ 35-44 Є СПРІЧИНЕНІ АКИДЕНТАМИ.

НЕ ГАЙНО ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ НОВОЮ АКЦИДЕНТНОЮ ГРАМОТЮ УКРАЙНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Вступайте в члени УНСоюзу!

БАРОМЕТР ЧИ ГОРОСКОП?

(Закінчення зі сто. 2-ої)

розвитку державно-політичного центру. Бо в цьому одні можуть бачити контрес УККА як барометр погоди і негодні цілі прем'єри, другі — як гороскоп. Якщо ми хочемо бачити у світовому Конгресі і розбудові ДЦ ріст і прогрес українського громадського і його політичного життя — тоді геть змарнувати таку жваву настрій на конгресі УККА не може бути ані барометром, ані більше гороскопом. Проста провалиться, і режисерів запрошують знову за стільом. Лишиться незаперечним, що в такій чи іншій формі, але в якійсь часті Світовий Конгресус відбудеться. Середньо надіємось, що всі на Женеві конгресу УККА думали про це, а коли б випадково, через переважність працею по комісіях, це поминало їх увагу — тоді ще с час. Можна не тільки посидіти і подумати, але й чимало доброго зробити у напрямі помилки. Це саме відноситься й до ДЦ. Бо і ця проблема не зійде з порядку політичного дня. Навіть, коли б увести, що всі ділячі ДЦ один день позникали з лиця землі — проблема продовження ідеї УНРеспубліки лишиться актуальною, якщо ми взагалі думасмо державними категоріями, якщо по-важно думасмо про відновлення самостійності України. А значить на цьому полі український кадр зустріється. Питання лише — чи із шпалдами, а чи із простягнутою рукою...

Подати рецепту виходу із скрутною ситуацією — це значить записати себе у класу безнадійні, якщо не генії. А таких класу у нас нема і дай Боже, щоб і не було. Тоді напевно збережемо себе від тоталітарної думки і дій, навіть такої, що вивисше ви-

КОНГРЕСМЕН ДЕМОКРАТ ДЗ НІО ПОРКУ ствержує, що популярність президента Джансона значно зменшилася в порівнянні з виборами в 1964-му році, коли Джансон здобув був більшість у всіх чотирьох повітах у південній частині Конгресу. Конгресмен Джеймс С. Страттон вислав 20,000 картку із запитаннями і листів 11,000 відповідей. На основі відповідей він стверджує, що в 1964-му році політику Джансона схвалювали 61 відсоток опитуваних, а тепер політику Президента підтримує тільки 38.7 відсотка.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ, ЩО КОНЦЕРТ ВОЛОДИМИРА ЛУЦІВА в БOSTONi, відбудеться о год. 3:30 по пол. Не як було подано раніше год. 3-ти.

Т-во Українських Інженерів Америки ВІДІЛІ у ФІЛАДЕЛФІИ, Па. при співучасті студентських товариств Філадельфії УСГ, УАТ „ЗАРЕВО“, ТУСК „ОБНОВА“, ТУСМ ім. М. МІХНОВСЬКОГО і ОДУМ (Студентська Секція) влаштує з нагоди Інавгурації Академічного Року 1966-1967 ТРАДИЦІЙНУ ЗУСТРІЧ ІЗ СТУДЕНТАМИ на яку має шану запросити Українську Громаду Філадельфії і околиці, а зокрема всіх прихильників студентської молоді. ЗУСТРІЧ ВІДБУДЕТЬСЯ в суботу, 22-го жовтня 1966 р. о год. 7:00 вечора в залі HOUSTON HALL AUDITORIUM UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA при 3417 Spruce вул. у Філадельфії, Па. В ПРОГРАМІ: Відкриття інж. М. Боревичем, Доповідь „Українська академічна молодь сьогодні та її завдання“ проф. др. М. Ю. Богатик, Розмова частиною у виконанні студентів; спільна переклада в буеті і ЗАБАВА з ТАЦІЙНИМ при оркестрі П. Маліновського. Програмою проводить інж. Ярослав Цука. Вступ сувільно з буетом і забавою дол. 3.50 від особи; для студентів 2.00 дол. Звертатися за місцем запитанням за адресою: 7-й янватор, ми щиро вітаємо всіх шановних Гостей без огляду на час їх прибуття. Зустріч триватиме поза шпалди.

Чикаго! СУБОТА, 22-го ЖОВТНЯ Чикаго! „НОВА ЦЕНА“ запрошує на ЮВІЛЕЙНУ ВИСТАВУ В ПОШАНУ ВЕЛИКОГО КАМЕНЯРА Івана Франка УКРАДЕНЕ ЩАСТЯ драма на 5 дій. ВИКОНАВЦІ: Е. Кулик, В. Денисенко, С. Коцелко, Л. Марцинюк, І. Матушко, В. Глібчук, М. Хамів, І. Зоботанів, Б. Яців, К. Ліщина. Танцювальний Ансамбль під кер. С. Косовського. Режисер: Е. Кулик. Заля Школи Шопена Початок: год. 7-ма веч.

Другий З'їзд українських журналістів Америки й Канади

Управа Спілки Українських Журналістів Канади проголосила такий комунікат:

Вже було проголошено в пресі, що Другий з'їзд українських журналістів Америки й Канади відбудеться в Торонті в суботу і неділю 5 і 6 листопада 1966 р. в залі церкви св. Покрови при вул. Лідс - Осенгтон (суботу) і в Українському Домі при вул. Крісті 83 (в неділю). Була теж вже проголошена в українській пресі програма З'їзду.

Активну участь у З'їзді можуть брати всі українські журналісти Америки й Канади, які працюють або співпрацюють у пресі національного характеру.

Журналісти, учасники З'їзду, отримають індивідуально при вступі на залу запрошення і картку вступу на Зустріч з громадянином і спільну вечерю, яку у залі З'їзду влаштує в суботу о 6-ій год. Об'єднання Українських Підприємців і Професіоналів у Торонті, Українські громадяни (не-журналісти) можуть купити або замовити собі карти вступу на Зустріч і вечерю в ціні 6 дол. від особи в членів Комітету Зустріч: п. М. Шафранюк: "Alpha Furniture", 735 Queen St. W., Tel.: EM 3-9637; або п. В. Бігус: 219 Montrose Ave., Tel.: LE-5-0318, а також в редакції українських часописів у Торонті.

Позамісцеві учасники З'їзду мусять самі подбати про нічліг у Торонті. Для вигоди подасмо адресу найближчого до залі З'їзду українського готелю, в якому зарезервовано довільну кількість кімнат для учасників З'їзду: Waverly Hotel, 481 Spadina Ave., Toronto, Tel.: 921-2141.

Ціна за кімнату на одну особу (з ланцюжком) 6 дол. на дві особи 9 дол., без ланцюжків.

Управа Спілки Українських Журналістів Канади проголосила такий комунікат:

Просимо українських журналістів Америки й Канади вже тепер зголошувати свою участь у З'їзді на адресу секретаря СУЖ Канади: Mr. I. Lypowesky, 179 Dowling Ave., Toronto 3, Ontario, Canada. Tel.: 536-7610.

Нараді З'їзду будуть відкриті також для громадян, які цікавляться справами української преси. Гостям раді!

З Управи Спілки Українських Журналістів в Америці подають, що всі ті українські журналісти й публіцисти в ЗДА, або й усі інші громадяни, що планують візду на Другий З'їзд Українських Журналістів ЗДА й Канади, який відбудеться в Торонто 5 і 6 листопада ц. р., повинні за всіма інформаціями звертатися на адресу: Dr. R. Kryshchalsky, 14 Peck Ave., Newark 7, N.J., Tel.: (201) 4-5473.

Бажаючі летіти літаком до Торонто повинні негайно безпосередньо звертатися на адресу: Kowbasniuk-Shumeyko Agency, 286 E. 10 St., New York, N.Y., Tel.: (212) AL 8-4879.

Іх зареєструють і подбать за перелет в одному гурті. Коли таких бажаючих буде найменше 10 осіб — ціна буде дешевша. Подорож літаком триває 1 година і 35 хвилин та коштує нормальню 54.60 дол. від особи в обидві сторони. Від'їзд в п'ятницю, 4-го листопада о год. 9:45 ранку з Port Authority Bus Terminal, 8th Ave. & 40th St. Бажаючі їхати в гурті автобусом повинні звертатися за інформаціями на адресу: Mr. Boris Rzepeski, 309 E. 5th St., Apt. 1, New York, N.Y., Tel.: (212) GR 5-9393.

Союзний відділ у Гвелфі, Онтаріо, став на шлях розбудови

Гвелф, Онт. — Українська громада у Гвелфі не велика, але вона з'єднана і дуже активна. Дбас про збереження своєї віри, традицій і національності. Прикладом цього може бути те, що ця невелика громада здобулася на побудову своєї справді чудової української католицької церкви. Коли внутрі вона одержить наш традиційний іконостас та розмалявання, стане цінною перлиною візантійсько-української архітектури та буде справжньою гордістю українства в Канаді. Не забувають нині „гвелфці“ також і за спос молоде покоління, яким підкується СВМ і Рідна Школа. Рік тому заходами дир. Канадської Канцелярії Б. Зорича організовано там невеликий Відділ УНС, який останню, за допомогою обласного організатора і гол. радного УНС В. Дідюка, провів там декілька днів на організаційній праці, значно розбудовано і оформлено. З допомогою місцевих визначніших громадян Я. Орещука, М. Стецюка, Р. Юркевича, Г. Дольника, М. Кармазіна, В. Гасія, П. Шуцлера, Я. Михальчука, та в першу чергу пані А. Горгоги, яка безперестанно старалася, щоб організаційно відділ закріпити і розбудувати. 2 жовтня ц. р. у приміщенні церковної залі, заради по Службі Божій, на якій увес. о. Ю. Сполітакевич, виголосив відповідний заклик, зібралась майже ціла місцева громада, щоб бу-

ти учасниками загальних зборів відділу УНС. Зібралась не лише члени, але й інші парохіяни, які ще членими не є, але напевно в короткому часі будуть. Збори відкрив голова церковного комітету М. Стецюк, який привітав присутніх, а зокрема представника УНС п. В. Дідюка. Після поклонання президії зборів в особах: Я. Орещука — голови і пані А. Горгоги — секретарки, обл. організатор В. Дідюк дав інформацію про працю і завдання УНС та закликав до аступлення у члени, як рівнож давав докладні відповіді на поставлені питання. По живій дискусії, в якій слово забрав також о. Юрій Сполітакевич прийнято за патрона Відділу сл. п. Степана Бандеру та односторонньо обрано управу Відділу в такому складі: Богдан Чучман — голова, Ада Горгога — секретар і Надія Стецюк — касир. До Контрольної Комісії: Якова Орещука, як голову та Р. Юркевича і Ю. Дольника, як члени.

На закінчення В. Дідюк подякував прийнятим за участь у Зборах та допомозі у організаційній завершенні Відділу і побажав, щоб Відділ ріс і розвивався якнайкраще!

У Кенді 22-ривня знахорчирниця Кайс детак урядові довід виконувати свою „лікарську“ практику, а місцю — побачити в народі авторитету всіх інших знахорчирниць, які використовують аналіз фебетем і визначає споск демаліст і термінологію їх.

У Лондоні відбудеться 5 грудня і в продаж з публічного аукціону чотирьох образів французьких майстрів імпресіоніст і експресіоніст, власником Генрі Форда: сподівається, що їх продуть за чверть мільйона дол. Буде там на продажу ще кілька інших образів з колекції багатих американців.

Поїздка інженера Волощина з Бразилії до ЗДА

Наприкінці вересня з Куритиби до ЗДА вихав інженер Софрон Волошин, доставши від Бразилійських державних інституцій точну визначену мету — вивчити американську „водну проблему“ (водогін, каналізацію, зрошувальну систему тощо).

Для цієї поїздки старанно добірالیся інженери з цілої Бразилії. Вибрано 16 осіб, з них 2 з провінції Парана, в тому с й інж. С. Волошин.

„Проблема води в Бразилії, як і в усій Південній Америці, стоїть дуже гостро і вимагає чимшвидшого вирішення. Зазначені питання зокрема входять у заміг діяльності Союзу для Поступу. Водні фахівці цієї організації останніми часами чимало приділяють уваги Бразилії та Аргентині. В погодженні з місцевими державними установами, вони особисто підшукували таких бразилійських інженерів, які б могли вже ближчим часом об'їздити про воду в своїй батьківщині. Гідним кандидатом для такої праці визначено п. Софрона Волошина, інженера українського роду та активного діяча на українській громадській ниві, члена Шевченківського Комітету в Куритибі.

Інж. Софрон Волошин догріт мас чималий стаж праці у великих фірмах і вважати талановитим і досвідченим технічним фахівцем. Крім того, він с викладачем Паранського університету. Раніше викладав там вищу математику, а тепер викладає пригосувальну механіку. Студенти й дирекція університету дуже високої думки про лекторські здібності нашого земляка.

Знайомство з ЗДА у п. С. Волошина почеться з Вашингтону. Потім на тиждень перенесеться він до університету в Акроні, Огайо. Наступний тиждень — університет в Денвері, Колорадо. Потім відвідає інші університети. Скрізь передбачені лекції та практика. Бразилійські інженери мають також докладно познайомитися з постановою адміністрації та фінансування публічних систем води в ЗДА. Також у їхнє завдання входить пізнання тих американських фабрик, що продукують прилади для очищення води, зокрема хлоратори. Весь цей теоретично-практичний курс мас закінчитися 2-го листопада.

Інж. Софрон Волошин не вернеться з усюа іншими бразилійськими інженерами додому, а залишиться в ЗДА ще деякий час. До нього туди приїде дружина, пані Марія К. Волошин, разом з якою він перебуває в ЗДА додатковох 2-3 тижні. Тоді інж. Волошин відвідає два американські університети, щоб побачити, як там вчать студентів пригосувальній механіці. Але найбільше уваги він хоче приділити ознайомленню з українськими справами в ЗДА. Після відвідань Редакцію „Свободи“, а також Організацію Українських Інженерів. Інж. С. Волошин носиться з думкою створити в Бразилії з місцевих українських інженерів, яких с тут чимало, промислово-господарське об'єднання з комерційним завданням.

Якщо будуть зацікавлені і трапляться відповідна нагода, інж. Софрон Волошин радо розповість нашим землякам у ЗДА про українське життя в Бразилії.

Мих. Кильницький

Успіх української школярки

Лондон. — Дочка панства Олени і мгра Юрія Сикалів в Лондоні, 14-літня учениця англійської гімназії Марта осягнула неабиякий успіх.

Ті мама пані Олена с відомою в Англії українською письменницею, яка вже кілька разів виступала із показом писання пісанок на великих господарських виставках і у телевізії в Англії.

Марта від наймолодших років приглядалася мистецькій праці своєї матери і потім сама зачала писати пісанки і на 11 році життя починає змагатися із своєю матірню.

Пі мистецтво скоро стало відоме у ті частині Лондону, де вона живе. З Мартою відбув інтерв'ю представник місцевої газети „Лінг Каунті Таймс енд Газет“ з 4. березня 1966 і післядом інтерв'ю була коротка статтечка про Марту. її писання пісанок та велика фотографія Марти при столі повному українським писанком, написаних Мартою.

Увага! Ютика і околиця! Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ з осядком в Ютиці та 58-ий Відділ УНСОЮЗУ в Ютиці повідомляють, що в неділю, 23-го жовтня 1966 р. о год. 1-ій по пол. в залі ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ при 813 Гемілтон Ст. в Ютиці, П. П. відбудеться ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ з приводу 50-річчя існування 58 Відділу з ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

- 1. Відкриття бенкету
- 2. Привітання гостей і славних піонерів
- 3. Звіт Відділу за 50 літ існування
- 4. Промова головною радного В. ЗАПАРАНОКА
- 5. Закриття бенкету

Після бенкету відбудеться Окружні Організаційні Збори Відділів УНСОЮЗУ з ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

- 1. Огляд зобуття Округу в біжучому році
- 2. План праці на закінчення біжучого та наступного року
- 3. Дискусія й ухвалення
- 4. Збори обов'язані взяти участь відділові урядові і делегати 26-ої Конвенції УНСОЮЗУ слідуючих Відділів:

Оборн 38, 202, 283 Фултон 263 Сиракузи 39, 317 Ром 221 Ютика 58, 484 Геркімер 192 Лтл-Фолс 330 У бенкеті і Окружних Зборах німає участі: Володимир ЗАПАРАНОК, гол. радний УНС Окружна УПРАВА УПРАВА 58-го ВІДДІЛУ

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ПРОМІСЛОВА ПРОДУКЦІЯ у вересні ц.р. зменшилася на одну десятку відсотка; у всіх інших місяцях цього року вона постійно збільшувалася. У вересні ц.р. промислова продукція становила 155.2 відсотка в порівнянні з вереснем 1965 року, коли мав бути страйк; у сталевій продукції, і коли були короткі страйки в автомобільній, вузельній і часописній промисловостях. Від січня до серпня промислова продукція збільшилася зі 148 до 158-ох відсотків, у вересні настала маленька затримка у збільшенні промислової продукції (зменшення на 0.1 відсотка), але с повна надія, що в жовтні буде знов і збільшення.

10-ГО ЖОВТНЯ ВІНЕСЕНО ПРОЄКТ до Конгресу про організації Національної Фундації в справах соціальних наук, на відр Крайової Фундації в справах науки. Цей законопроект склав сенатор демократ із Оклахоми Фред Гарріс та штат співробітників із Сенатської Підкомісії в справах дослідів над проблемами Уряду після наради із представниками Уряду. Цей проєкт вже піднісали 20 сенаторів, між якими с такі впливові сенатори, як Майк Менсфілд із Монтани, сенатор Томас Кухель із Каліфорнії, сенатор Джон О. Пестор з Род Айленду та інші. Нова Фундація мас науково досліджувати політичні й соціальні проблеми та мати за собою підтримку науковців, а не самих тільки політиків.

ПАЛАТНО-СЕНАТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ схвалила 2,936,000,000 дол. на допомогу законодавним державам у фінансовому році, який закінчиться 30-го червня 1967 р. На економічну допомогу призначено 2,144,490,000 дол., а на військову — 792,000,000 дол. Призначена сума на допомогу с на 500 мільйонів дол. менша від тієї, якої вимагав Президент, і на 110 мільйонів менша від того, що схвалила Палата Репрезентантів. Конференція нараджувалася тільки 45 хвилин. Уряд не вдоволений з такого великого зменшення суми на допомогу, бо важко буде розділити допомогу між заінтересованими державами, коли допомога зменшена на 13 відсотків запливаною суми.

ЖІНКИ ЗМОЖУТЬ БУТИ ГЕНЕРАЛАМИ й адміралами американських збройних сил, коли Конгрес схвалить рішення Палатної Комісії Збройних Сил. Цю пропозицію підтримує також Пентагон. В збройних силах ЗДА с тепер коло 11,000 жінок, але вони можуть авансувати до таких рангів в армії, флоту, і в морській піхоті, як лейтенант, полковник і командор. Кожен рід збройних сил дозволяє тепер на те, щоб одна жінка була найменована на полковника (у флоті на капітана) і вона очолює увесь жіночий корпус в даному роді збройних сил. Коли Конгрес схвалить новий закон, тоді жінки зможуть бути найменовані на ранги генералів.

ПІВДЕННО-ВІТНАМСЬКА КОНСТИТУАНТА, обрана під час виборів 11 вересня ц. р. в складі 117 членів, продовжує свою працю над опрацюванням конституції країни, що мало б бути першим кроком до встановлення цивільної влади у Південному В'єтнамі. Відкриття конституанти відбулося 27 вересня 1966.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР ЗАКОРДОННО повідомляє Українське Громадянство, що в середу, 19-го жовтня 1966 року в першу річницю СМЕРТІ св. п. д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО Президента Української Народної Республіки в екзилі будуть відслужені ПАНАХИДИ в УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ м. НІО ПОРКУ: о год. 8-ій ранку в Українській Католицькій Церкві СВ. ЮРА (7-ма вул. біля 3-ої евені); о год. 10-ій ранку в Українській Православній Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА (160 Захіт 82-га вулиця).

В суботу, 22-го жовтня 1966 р. о год. 12-ій дня на Українськй Пвнтарі в Бавд Бруку, Н. Дж., НА МОГИЛІ ПОКІПНОГО ПРЕЗИДЕНТА буде відслужена ПАНАХИДА ПРЕЗІДІИ ПРЕДСТАВНИЦТВА

Дітмос суніною піснкою з Річником, Притиселами і Зітновими, що в суботу, 15-го жовтня 1966 року підіймий від нас у Вічність, двохсотривий Найвншншнм Таланом, на 56-му році життя, по короткій і тяжкій недугі, мін Найгорочннй МУЖ бл. п. ІВАН ПРОЦЬ ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 17-го жовтня 1966 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Анчич. ПОХОРОН у півторк, 18-го жовтня 1966 року до церкви св. Юра, а о 9-ій на цвинтар св. Посифа в Понтері, Н. П. Горем прибиті: дружина МІХАЛІНА з РІДНЕЮ

В ТРЕТЮЮ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ АРТИСТКИ-СПІВАЧКИ ПАНИ-МАСКИ Марини Даниленко-Слобідської 23-го ЖОВТНЯ 1966 Р. після Божественної Літургії відбудеться ПАНАХИДА й ЖАЛОБНА АКАДЕМІЯ при МАНЦЕРНІ СВ. МІКОЛАЯ в АГЕНТАВНІ, Па. 153-157 Турнер вулиця. Сповідальню багатьох Слободжан і Друлів. О. КОНСТАНТИН та дочка: ЛЮБОВ, ЯРОСЛАВА, НАТАЛКА

ПОВІДОМЛЕННЯ Повідомяемо всіх українських студентів Бостону і околиці, що в ЧЕТВЕР, 20-го ЖОВТНЯ, о год. 7:30 вечером в приміщенні M.I.T. STUDENT CENTER, ROOM 473 84 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. відбудуться ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Української Студентської Громади Програма зборів: доповідь панні Надії Миколаєвич на тему „Українська еміграція“, вибір нового управи, товаришеский бенкет. УПРАВА ГРОМАДИ

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

МАШИНИСТИ 2-го класні до монтувальної праці. Постійна праця, присміні умовини, досконала нагода. 478-5800

DELTA 58-50 52nd Avenue WOODSIDE, L.I.

EUROPA MEAT MARKET М'ясна крамниця пошукук ПРАЦІВНИКА ДО СКЛЕПУ

TOOL ROOM MAN Experienced all round. Maintenance man. Steady work. Good pay.

AUTOMOTIVE MECHANICS AND PARTS MEN Due to increase in our new and used car sales we need YOU.

WOODWORKERS No experience necessary, steady work. Good opportunity.

MULTILITH OPERATOR For 1250 multilith in advertising department. Other duties are required such as maling, receiving and shipping.

SHEET METAL MECHANICS (Jr.) Set up and run Power Brakes - Punch Presses.

TRAINER SPOTTER \$75.00. Good trade with excellent future for conscientious man.

MEХАНИК Машини до шиття. Досвід No. 400 або 600 series heads - Singer машина.

CABINETMAKER-FOREMAN Custom shop Short production. Rems. Excellent opportunity.

WAREHOUSEMEN NO EXPERIENCE NECESSARY SALARY \$2.56 HR. AND UP

MECHANICS ONLY PRECISION SHEET METAL Why fight New York traffic? Five minutes from Goethals Bridge.

WAREHOUSEMEN NO EXPERIENCE NECESSARY SALARY \$2.56 HR. AND UP

MECHANICS ONLY PRECISION SHEET METAL Why fight New York traffic? Five minutes from Goethals Bridge.

WAREHOUSEMEN NO EXPERIENCE NECESSARY SALARY \$2.56 HR. AND UP

MECHANICS ONLY PRECISION SHEET METAL Why fight New York traffic? Five minutes from Goethals Bridge.

WAREHOUSEMEN NO EXPERIENCE NECESSARY SALARY \$2.56 HR. AND UP

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

MEN For warehouse work. Leading retail firm. Is looking for men for warehouse work, available for all shifts.

ELECTRICIAN Require at least 2 years. Maintenance electrical exp. Must work rotating shifts.

MAINTENANCE MACHINIST Require at least 2 years. Maintenance machinist exp. Must work rotating shifts.

MECHANIC Service Station Days. Full time. PETE'S AMERICAN SERVICE

MACHINIST - MECHANIC Experienced, filling, labeling & packaging machinery. Steady, good pay, nice working conditions.

TOOL & DIEMAKERS Permanent position; excellent working conditions; we need men with experience on automatic wire forming equipment.

GLASS MACHINE Apprentices or Operators A leading glass container manufacturer is seeking qualified operators for ambitious men to enter into a 2 yr. apprenticeship leading to a skilled machine operator.

ФАБРИЧНА ПОМІЧ Досвід неконечний, мусять горворити, читати і писати по-англійськи. Досконала нагода, телеф. цілий тиждень.

ФАБРИЧНА ПОМІЧ Досвід неконечний, навчимо. Нічна зміна 37 1/2 год. тиждень + овертайми. Початково \$1.75 на год.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно досвідчених ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

WANTED SQUEEZER MOLDERS TAVOR CUT-OFF MACHINE OPERATORS (Piece work) - Top rates & overtime.

SPECIALTY ALUMINUM & BRONZE CORP. 889 Washington Avenue Revere, Mass. (617) 289-4600

MAINTENANCE MECHANIC Oliver Rubber Company needs qualified man to fill a position as serviceman on third shift.

MECHANICS V.W. wants skilled mechanics. Liberal wages. Paid Vacations & free factory supervised training.

MECHANIC For automobile Agency Also CAR POLISHER CASTLE MOTORS

TURRET LATHE OPERATORS Першо і друго класні і початкуючі. Постійна праця, юніана фабрика, Бруклін.

PORTERS Permanent full time job for industrious men in good health with good references. Must be dependable.

PRESS OPERATORS Досвід при автоматичнім механізмі. Постійна праця. Гарні умовини праці. Знаменита нагода для відповідного.

MOLD MAKERS Багато овертаймів. Модерна фабрика. Великі бенефіти. Англійська мова. Голоситесь особисто або телеф.

ГОДИННИКАР Досвід конечний, всі бенефіти. Постійна праця, гарні умовини. Знаменита нагода для відповідного.

MECHANIC TOW MOTOR Experience req. Must be able to work shift work. NE plant location.

ПРАЦЯ HELP WANTED FEMALE

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

Потрібно ОПЕРАТОРОК до машин на перуку. Постійна праця, присміні умовини.

БРАЗИЛІЯ МАС НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА

Артур да Коста е Сільва, новообраний президент Бразилії (зліва) виступає після проголошення вислуді виборів з віце-президентом Педру Алейшу. Да Коста е Сільва був міністром війни в уряді дотеперішнього президента Костелью Вранко.

ПЛАСТОВЕ ВЕСІЛЛЯ В ДІТРОЙТІ

Всім нам серце радується, коли чуємо, що побираються українці з українкою, бо, на жаль, щораз частіше сини чи донька навіть з патріотичної родини сагають за дружинами до чужинців. Але рідкісно буває така радість, коли пластун і пластунка йдуть до церковного престолу, подавши собі взаємно на все життя руки.

Іх вінчання відбулось 3-го вересня в церкві Непор-Зачаття в Дітройті, а докнала його о. д-р В. Гавліч, о. шамб. С. Кнап і о. сов. А. Трешневський при співі мужського хору „Трембіта”. Коли Молоді з Батьками, своїм почтом і старостами та численні гості найшлись в церкві, то звернуло всіх увагу багато лавок, заповнених молодими мужчинами в чорних вбраннях. Це були пластуні, з яких коло 50 було з Шिकाго.

Весільне прийняття відбулось в репрезентативній залі дому Ліцарів Колумба, де при вході вітали гостей цасливі родичі Молодих, запрошуючи насамперед до коктейлю. Коли при вході до залі з'явилися Молоді, то вже стояв обідній шпалір дружок і дружбів (всі пластуні). Мати Молодого піднесла їм весільний коровай і сіль за традиційним звичаєм в привітності всіх родичів, а староста дир. Р. Мичик (сеньйор куреня „Лисові Чорти” в Шикаго) вітав їх під звуки оркестри і вистрлів шампанського пляшок. Молоді з почтом перейшли до головного столу, а всі гості відповіли „многолітствія”, закрпивши його шампаном.

Після проведення молитви о. д-р В. Гавлічем, першу промову сказав староста, згадавши специфічні прикмети цього пластового весілля та підкресливши його патріотичні моменти і велику участь пластової молоді, яка складала третину всіх гостей.

НА СУМІВСЬНОМУ ТАБОРІ „ХОЛОДНИЙ ЯР”

„Холодний яр” існує таляж о ЗДА, та ще й у Нью-Йоркському стейті. Навіть річка, що пливе побіч цієї посілости, названої українським історичним іменем, мас українську назву: Трубайло. Хоч Трубайла не знайти Вам на мапі, то все же це автентична назва, бо її вживають сотні сумівців, повноправних мешканців „Холодного яру” в час літніх вакацій. На мапі річка мас назву Віскоя, а місцевість називається Пайк і положе на яних шістьдесят миль на південний захід від Рочестеру. Та для нашої молоді всі ці географічні відкличі неважні, бо тут вона не шукає географічної точности, а розваги, науки і пригоди. І ця наша молодь знаходить тут все, за чим шукає, бо „Холодний яр” — це літній табір молоді СУМА.

„Холодний яр” не відрізняється від літніх таборів СУМА. Його заданням виховувати молодь під час вправ і розваги. Молоді провідники ведуть таборова справу таборників, а старші виховники і педагоги відповідальні за виховну сторінку в цих таборах. Командантом „Холодного яру” є молодий вісімнадцятирічний сумівець Роман Чіп з Боуфало, його помічниками — це такі ж молоді сумівці, а саме дев'ятнадцятирічний сумівець Зенон Карпінши з Сиракуз, с'їмнадцятирічний Богдан Шарабура з того самого міста і дев'ятнадцятирічна Люба Чучман з Боуфало. Ці молоді люди приготували і ведуть щоденну таборова програму для сотні таборників.

Табір дас свого духовного виховника, яким є о. Матвій Литвак з української католицької церкви св. Миколая в Боуфало. Він не тільки відповідальний за релігійну опіку молоді, але вчить таборників релігії, ба навіть писень і переводить з ними гутірки на релігійні теми. Кожної неділі о. Литвак відправляє Богослуження для таборів в таборній каплиці.

Виховний склад команди очолює учитель з Рочестеру Данило Квасніця, а йому допомагають Петро Чуйко, Андрій і Степанія Морози. Адміністратором табору є Теодор Чернопиский, а його помічниками Петро Балко і Юрій Чучман. Кожного літа вповняється життям цей молодечий табір. Хлопці і дівчата відбувають тут таборів вправ від тьох до шести тижнів. В таборі вони вивчають також українознавчі предмети, як географію й історію України, набувають деякого знання про українську культуру. Найголовніше, що всі ці таборники мають нагоду і мусять розмовляти на таборі по українськи, збагачуючи в той спосіб своє знання української мови.

В 1960 році на місяці, де тепер молодечий табір, була фарма. Управа СУМА постановила закупити цю фарму з усіма забудованнями, разом з великою кухнею, щоб приспособити її для літнього табору. Вігінді, модерні лазнички з душами, комори для харчового запасу, а перш за все кринична вода це атрибуту цього табору, що ним управляє спеціальна десятичленна комісія.

„Табір був конечний для райовів Боуфало, Рочестер, Сиракуз і Обурн” — каже виховник Квасніця — іщасло, що СУМА його набув. — Наша молодь мас змогу перебути вакації в гарній обстановці, серед природи, а при цьому вивчати українську мову, вчитись про Україну та її в гурті таких самих українських ровесників здобути більший зв'язок і свідомість приналежності до українського народу”.

Найважливіше, що молодь любить табір. Про це може переконатись з розмов із молодими таборниками. Таборники цасливі, що можуть належати до своєї рідної організації, яка забезпечує їм гарні вакації в молодечому таборі. Вони приїжджають тут повні надії на пригоди, нові знайомства, нове знання, що його дістануть під час таборних гутірок. І вони потім цілий рік живуть споминами про табір і мріями про нове літо, що знову покличе їх до „Холодного яру”.

MARKA COMPANY DEPARTMENT STORE 48 E. 7th St. Tel: GR 3-3550, New York City

Різне Українське Високоче Воєне ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ ЗАЖИТЕ ЦЕ СЬГОДНІ ЗІЛЛЯ

THE MILLER CO., INC. 790 Broad Street Newark, N.J.

Розшуки Пошукую сестру Марію МУШИНСЬКУ по чоловікові Рушницька, з Нижніх Устриків, пов. Писько.

FARMS ФАРМА у стейті Нью Йорк на продаж 103 акри, дім на 7 кімнат

Funeral Directors Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНІК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНІК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ СОЙКА-ШТУКАРКА РОМАНА ЗАВАДОВИЧА Ціна — 1 доллар

ТАРЗАН, ч. 5704. Злома по монгольську неволі! AFTER THE KHAN'S DEATH, TARZAN QUICKLY TURNED TOWARD THE TERRIFIED SOZZO... PICKED HIM UP! AND PINNED HIM AGAINST A NEARBY TREE! TENSION FLOWED FROM THE AUDIENCE-- THE MONGOL YOKE WAS BROKEN!